

Мардуми Тоҷикистон бо рохбарии Сарвари давлат баъди меҳнату муборизаҳои тӯлонӣ тавонистанд, ки иншооти аср - НБО Рогунро дар таърихи 16 ноябри соли чорӣ ба кор дароранд. Бешубҳа ин рӯз дар Тоҷикистон чашни Бузурге буд ва мардуми мо ҳама хурсанду пирӯз ба назар мерасиданд. Ин як тантанаи беназир буд, зеро равшанӣ бар зулмот голиб омад ва иншооте ки минбаъд омили пешрафту тараккии Тоҷикистон ва кишварҳои дигари минтақа мегардад, ба истифода дода шуд. Намояндагони кишварҳои дуру наздик, шумораи зиёди меҳмонони хориҷӣ ҳам дар ин чашнҳо ширкат доштанд ва дар хурсандии мардуми мо шарик буданд. Ҳама шукуҳу шахомат, азамату иқтидор ва маҳсули меҳнати тоҷикистониён будани НБО Рогунро бо чашми худ диданд ва аҳамияти онро дарк карданд.

Танҳо як тӯда бадхоҳони миллат, ки аз рохбарону фаъолони фирории нахзатӣ ва дигар ҷинояткорони гирду пеши онҳо иборат аст, нотавабонинона ва ночавонмардона ба ин чашну хурсандии ватану миллати мо бархурд карданд. Онҳо бадғуию тухматзанӣ ва дуругпароканиашонро дар ин маврид ҳам катъ накарданд. Мақолаи «Вазъият ва ҳуднамоӣ: аз рогунсозии Кабирӣ то рогунсозии Раҳмон», ки дар сомонҳои ифротии нахзатӣ нашр шудааст, мисоли рушани гуфтаҳои болост ва бадхоҳию палидии ин гурӯҳи хоинро фош месозад.

Муаллифони гумноми нахзатӣ аз ноилҷӣ ва гапи дигар наёфтани навиштаанд, ки гӯё ба кор даровардани чарҳаи аввали НБО Рогун ҷанбаи намоишӣ ва таблиғӣ дошт. Аммо ҷунин набуд ва қасе ҳам ҳудро таблиғу ҳуднамоӣ накардааст. Дар асл, нахзатиҳо, ки бадхоҳу душман ҳастанд, бунёд ёфтани НБО Рогун ва қудратманд гардидани кишварамонро намехоҳанд. Зеро ҳар қадар давлату мардуми мо қавӣ шаванд, фаъолони ТТЭ ХНИ ва дигар ҳаммаслақонашон ҳамон қадар заифтару нотавабонтар мешаванд ва ба нестӣ мераванд. Аз ин сабаб, дар рӯзи ифтитоҳи НБО Рогун баръакси хурсандии тамоми мардуми кишвар ва давлатҳои ҳамсоя нахзатиҳо мотам доштанд.

Террористони нахзатӣ то дарачае расидаанд, ки рӯйирост дар ҳусуси фаъолияти иншоотҳо ва корхонаҳои азими кишвар дуруг мебофанду онро дар расонаҳои ифротии ҳуд паҳн мекунанд, ба Роҳбарияти кишварамон беасосу беинсофона тухмат мезананд. Ин тӯдаи ҳудбоҳта аз он норозианд, ки мардуми мо ифтитоҳи НБО Рогунро чашн гирифтаанду ҳамдигарро табрик кардаанд. Албатта ин ниҳояти қинаварзӣю душманӣ ва разилию палидии нахзатиҳо ва ҷанд мақоланависаҳои қосалесашон (ба мисли Мирзои Салимпур, Сайидҷунус, Муҳаммадиқболи Садрӣддин, Темур Варқӣ ва ғ.) мебошад.

Муаллифи нахзати дар хамин маколаи тухматномааш хатто кӯшидааст, ки яке аз кудратҳои чахонӣ ва кишвари ба мо дӯсти Покистонро ҳам тухмат кунад. Сабаб он аст, ки Покистон террористию ифротӣ будани ТТЭ ХНИ-ро фаҳмида ба фаъолони он бо вучуди кӯшишҳои зиёдашон кӯмаки молию маънавӣ накардааст. Италияро тавсиф карданашон ҳам эҳтимол аз он хотир аст, ки дасти гадоиашонро боз ҳам дарозтар карда, аз Берлин то Рим расонданианд.

Баръакси навиштаҳои бадхохонаи муаллифи нахзати, Сарвари давлат дар маросими ифтиҳои НБО Рогун маҳз бо мардум ва кормандони иншооти мазкур акс гирифтанд ва ба онҳо самимона изхори сипос намуданд. Пеш аз ин маросим ба шумораи зиёди коргарони НБО Рогун чоизаҳои давлатӣ ва тӯхфаҳои хотиравӣ тақдим карданд, ки аз кадрдонӣ ва ҳамеша ҳамроҳи мардум будани Сарвари давлат шаҳодат медиҳанд.

НБО Рогун дар замони Шӯравӣ тархрезӣ шудааст, аммо бо сабабҳои дар аввали солҳои навадум барҳам хӯрдани ИЧШС, аз тарафи ТТЭ ХНИ роҳандозӣ гардидани ҷанги шаҳрвандӣ сохтмони ин иншоот катъ гардида, тамоми таҷхизоти он нобуд гардида буд. Маҳз дар замони соҳибистиклолӣ ва бо кӯшишу ташаббуси Сарвари давлат, ки ба халқи меҳнаткаш таъя доштанд, бунёди НБО Рогун дубора ба роҳ монда шуд. Ин кӯшишҳою меҳнати фидокоронаи Пешвои миллат ва мардум имрӯз натиҷа дод ва НБО Рогун бунёд ёфт. Пас, Сарвари давлат воқеан бунёдгузори НБО Рогун мебошанд ва дар ин шубҳае буда наметавонанд.

Аслан, барои Сарвари давлатамон фаъолияти НБО Рогун ва пешрафти кишвару бехтар гардидани зиндагии аҳоли муҳим аст. Ин нахзатиҳоянд, ки дар ҳар амале танҳо бадиро мебинанд ва бадӣ меҷӯянд. Кӯшиш меkunанд, ки дар байни давлату мардуми кишвар тафриқа андозанд. Ин ифротӣҳо аз сахмияҳо ва ҳисоботи молиявӣ сухан мегӯянд. Аммо мутмаин ҳастем, ки давлат манфиати тамоми сахмдоронро ба назар гирифтааст ва ин як қори маъмулиесту ҳал мешавад. Аммо ҳисоботи асосӣ дар назди мардум ва чахониён хамин ба қор даромадани ҷарҳаи аввалини НБО Рогун мебошад. Яъне НБО Рогун афсона нест, балки имрӯз ҳақиқат аст ва ба мардум рушноӣю тараққиёт меорад.

Афсонаю ҳаёли пуч ҳамоно ташкилоти ба ном «Иттиҳоди нерӯҳои ислохотҳои Тоҷикистон» аст, ки нахзатиҳо барои фиреби мардум ва ҳудро доною тавоно нишон додан таъсис дода буданд. Гӯё он замон дар барномашон масъалаи таъмини истиклолияти энергетикӣро шомил кардаанд. Ҳол он ки ҳуди хамин гурӯҳ истиклолият надоранду гуломи доираҳои манфиатҳои ва иртиқҳои ҳориҷӣ мебошанд. Вақте ки одам тафаккури мустиқилу созанда надорад, ҷӣ тавр дар бораи истиклолияти энергетикӣю роҳбарии кишваре ҳарф мезанад?

Муаллифи нахзатӣ дар бораи суҳанронии роҳбари ТТЭ ХНИ дар соли 2013 ва ба масъалаи соҳтмони НБО Рогун дахл кардани вай ҳам афсонабофӣ карда, меҳоҳад ўро ҳамчун як нафари ояндабини дурандеш ва кордон нишон диҳад. Аммо дар чанд соли охир ба ҳама маълум гардид, ки Кабирӣ бештар аз як роҳбари ташкилоти террористӣ нест ва мақсадаш танҳо ғасби ҳокимияти сиёсӣ ва пиёда кардани манфиати хоҷаҳои хориҷиаш мебошад. Хатто аксарияти аъзоёни ҳизбаш аз вай рӯ тофтанду ба қорҳои созандагӣ ҳаёти осоишта баргаштанд. Аз ин рӯ, ба Кабирӣ нисбат додани ҳар гуна амалу суҳани ободқорона хандаовару манфур аст. Вай ба соҳтмони НБО Рогун ғайр аз душманию монеа қори дигаре нақардааст.

Бо терроризму экстремизм ва бадҳоҳию палидии нахзатӣ НБО соҳта намешавад. НБО Рогун натиҷаи меҳнати шабонарӯзии ҷонфидоёна ва муборизаҳои Сарвари давлат ва мардуми кишварамон аст. Баръқаси пиндори бадҳоҳонаи нахзатиҳо ин иншооти муҳими аср ба тараккию инкишофи кишварамон ба таври назаррас таъсири мусбӣ хоҳад гузошт.

Парвизи Мирзо,

таҳлилгар